

Кой може да каже кое е „добро“ и кое „не“? Дали те се препокриват взаимно или са двете противоположности?

Как излеждат тези две "понятия" в нашият живот и какво е тяхното място в нашето ежедневие?

Често някои от нас си задаваме въпроса "това, което правя, лошо ли е?" и си отговаряме според нашата гледна точка и възгледи и начина, по който си представяме своя собствен живот. С всички наши действия ние се опитваме да направим живота си по-добър и по-приятен.

Но как да намерим тънката граница между двете основни взаимно изключващи се понятия? Дали е по-трудно, отколкото можем да си представим?

Още от деца ни разказват как доброто успява да победи злото, но едва ли сме се замисляли, че "много добре не е на добре". В онези красиви приказки се разказва за вълшебния свят на доброто, в който всички живеят мирни и щастливи, докато не се появи лошият, който да обърка "подредения" свят, но всичко това като че ли прозира и сега на вече порасналите деца ни става смешно за измисления свят без мъки, болести, страдания и злини. Откриваме реалният живот - този свят, в който има Добро и Зло, Красота и Грозота, Щастие и Тъга, Светлина и Мрак, Ред и Хаос...

Ние сме свикнали да "лепваме етикети" за добрите и лошите неща и така може би ни е най-удобно, без да се замислим дали сме прави.. и когато малкото ни дете един ден ни попита "Това добро ли е?" ни е най-лесно да му отговорим по най-удобния за нас начин - да му кажем, че ще бъде много добър, когато си седи мирничко и кротичко и си играе с играчките.

Тогава в представата на малкото същество се раждат двете понятия и от дете до края на живота си, то се мъчи да ги разграничи и да се бори на страната на доброто.

В повечето религии и митологии въпросът за доброто и злото е основен - вечен и неизчерпаем. В тях се обяснява как боговете ни изпращат злото, като препятствие. А ние, на свой ред, трябва да се борим, за да се "избавим" и да „спасим душите си от изкушенията и непозволените ни неща", които всъщност са най-сладки, може би точно защото се водят за "забранени".

В общи линии ние определяме доброто с няколко общи опорни точки:

- Добро е, когато с цената на своите собствени усилия постигнеш целите си за твое удоволствие и след това си доволен от постигнатото.

- Добро е, когато хвърлиш зад себе си добрина, за да я намериш пред себе си.

- Добро е, когато си набележиш някаква цел и успееш да я постигнеш, дори когато всички и всичко е против теб, но ти самият намираш смисъл в нея.

- Доброто се свързва с удоволствието от живота, самия живот, достатъчното, мярката и равновесието, красотата, знанието, свободата, силата, волята, ползата, щастието, нравствеността, целенасочеността и смисъла.

От друга страна - злото е всичко противоположно на горе изложените определения. Като зло се характеризират смъртта, болката и страданието, липсата и недостига, безмислието, безцелеността, своеволието и неразумността, тъгата, робството, грозотата, порочността, вредното и ограниченото...

Зло е да се откажеш от нещо, за което си се борил, защото си нямал достатъчно кураж или сили да продължиш да се бориш.

Зло е, когато направиш нещо целенасочено, за което знаеш, че някой друг ще страда.

Ако нямаше добро, нямаше да видим злото - и обратното. Двете понятия взаимно се изключват и препокриват. Те са като "братя-близнаци". Еднакви - и същевременно толкова различни. А границата между тях понякога е толкова тънка, че е почти невъзможно да различим двете неща едно от друго.

Общо взето, погледнато от всички гледни точки, могат да излязат още много проблеми и въпроси, свързани с Доброто и Злото, които да бъдат дискутирани: "Дали злото разрушава, защото самото то не може да съгради нещо? Дали "злото" е сянка на доброто или е точно обратното? Дали животът на един зъл човек е безмислен или напротив - благодарение на неговите постъпки ние се поучаваме да търсим доброто във всички негови форми... И дали ако злото не съществуваше, нямаше да намираме смисъл да се борим в името на "добрата кауза"?

И още много, много въпроси, на които едва ли бихме намерили отговори.

Истината е, че всеки от нас е малко или много добър, зъл, щедър, морален, състрадателен, злопамятен, неморален...

Доброто и злото са неизменна част от нашия свят и някои от нас вярват, че точно ние сме виновниците за тяхното съществуване... дали е така? Кой знае?